

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

-PUTEREA MAGICA A INCREDERII-

Banuielile, neîncrederea, îndoiala sunt foarte distructive. Eu nu spun că nu trebuie să fii niciodată neîncredător sau să aveți îndoieli, nu, orbirea nu este un sfat. Dar vreau să vă atrag atenția asupra forțelor negative pe care ființa umană le declanșează și le proiectează la rândul său, întretinând în ea neîncrederea și banuiala.

Când banuiți pe cineva, fără a vă da seama, îl împingeți să facă ceea ce banuiți. Un sot, de exemplu, o banuieste pe soția sa că a fost în brațele unuia sau altuia și o acuză că a fost infidelă. În realitate, nu este adevărat, ea protestează, se justifică, dar degeaba, sotul este de o gelozie maladiivă și o interoghează fără încetare asupra celui mai mic gest, îi face scene. Ce se petrece după un timp? Aceasta femeie, care a vrut să rămână fidelă sotului ei, ajunge să-l înșele și ea este prima care se mira, nu înțelege cum a ajuns să fie antrenată să comită un adulter. Este foarte simplu: sotul ei a împins-o: da, prin acuzațiile sale, el a creat condiții favorabile, a sugestionat-o în planul astral, și saracă, a sfârșit prin a comite acest lucru. Cu toate acestea, ea era cinstită, voia să reziste...

Atunci vedeți cum acești nefericiți soti provoacă chiar caderea propriilor lor soții! Și este la fel pentru un bărbat care, forțat să asculte reproșurile soției lui că o înșeală, sfârșește prin a o face. Doar este necesar ca cuvintele să corespundă realității! Câte tragedii și drame au ca origine îndoiala, banuielile și lipsa de încredere!

Deci, femeile, bărbații sunt creatorii inconstienți ai binelui și răului. De ce este atât de greu să înțeleagă această lege psihologică și magică? Și asta nu este totul. Cum v-am spus de mai multe ori, trebuie să ținem cont de faptul că ființa umană posedă două naturi: o natură superioară și o natură inferioară, și efectele pe care le produceți asupra unei ființe depind deci de forțele pe care le treziți în una sau alta din aceste două naturi. Atunci când nu încetați să emiteți banuieli asupra cuiva, vă legați de natură inferioară, și nu numai că o întăriți, dar primiți de la ea curenți, și, într-o zi, veți avea aceleași defecte și slăbiciuni ca și cel asupra căruia ați fost pornit. Dacă vă ocupați continuu de defectele altora, deschideți în voi însăși o poartă pentru a le lăsa să intre și prin această manieră de acțiune vă întârziati propria evoluție.

Când nu aveți în cap decât viciile și crimele oamenilor, atrageți toate entitățile rele care sunt acolo, la adversarul vostru, vecinul vostru, sau la membrii familiei voastre; atunci să nu vă mirați dacă într-o zi va veți simți degradat. Este un fenomen magic, este foarte simplu. Și contrariul este valabil, de asemenea. Dacă va veți decide să nu vă mai gândiți la defectele cuiva, ci să vă legați de virtuțile sale, de spiritul său, fie că o știți, fie că nu, se vor stabili legături și curenți între el și voi, și într-o zi veți ajunge să aveți calitățile sale. Când vom cunoaște această lege mare a schimburilor, a osmozei, a fuziunii, vom înțelege că trebuie să

incetam sa ne legam de slabiciunile altora, si din contra, va trebui sa cautam fiinte foarte evolute pentru a avea schimburi cu ele. Astfel lucreaza cei ce sunt inteligenti. Ceilalti, care sunt biete creaturi slabe, mizerabile, stupide, nu se inversuneaza decat asupra defectelor altora, asupra urateniei altora, fara a sti ce ii asteapta.

Trebuie sa incetati sa mai traiti cu indoieli, banuieli. Va imaginati ca eu traiesc cu indoieli? Nu, de la inceput eu lucrez cu certitudine si incredere le dau credit oamenilor. Eu stiu ca multi oameni sunt handicapati pentru ca destinul li se impotriveste, dar stiu ca, daca le dau un mic capital, simbolic vorbind, ei vor putea sa-si deschida un mic butic si sa castige atati bani incat sa-mi dea dupa aceea inapoi acest capital, iar apoi vor putea chiar sa-i ajute pe altii. Deci, si ei vor putea sa le dea credit altora pentru ca sa se poata redresa si iesi din dificultati. Daca Dumnezeu nu ar da credite oamenilor, nici unul dintre ei nu ar putea subzista. Si eu, ma straduiesc sa actionez ca si Dumnezeu. Multi oameni au venit dupa mine, eu vedeam ca sunt doar bieti oameni cumsecade, dar le-am acordat incredere; unii au lucrat, au invatat, si acum imi dau inapoi din ceea ce le-am dat. Daca nu le-as fi dat credit, bietii de ei, s-ar fi chinuit etern.

Fara incredere, nimic nu poate sa mearga. Chiar cand mergeti cu masina voastra, sunteti obligati sa aveti incredere in toti ceilalti conducatori care sunt pe sosea. Daca va ganditi fara incetare: "O, acesta nu stie sa conduca! Acesta ma va lovi!..." veti fi tulburat si voi veti fi cei care va veti arunca peste ei. Increderea este absolut necesara pentru ca totul sa functioneze. Daca voi credeti ca, atunci cand privesc anumite persoane, eu nu vad slabiciunile care sunt acolo, marcate pe fetele lor, va inselati! Sa presupunem insa ca eu nu am nici intuitie nici clarviziune, ca nu am studiat figzionomia si nu va voi spune ceea ce vad. De altfel, nu o spun niciodata, acestea le tin pentru mine. Eu dau credit la toata lumea, acesta este secretul meu. Gratie acestei increderi, am reusit sa fac ceva. Dar nimeni nu vrea sa ma imite. Nu vreti sa intelegeti ca increderea trezeste tot ceea ce este divin la altii.

Cand aveti incredere in cineva, chiar daca este betiv, vicios, slab, aceasta incredere pe care o manifestati il impinge sa se amelioreze pentru a va arata ca nu v-ati inselat asupra nobletii sale. Chiar si un criminal caruia ii aratati incredere va reusi sa se transforme. Increderea dezarmeaza fiintele, dar voi nu vreti sa-i studiat puterea. Evident, din timp in timp, din cauza increderii voastre, veti avea cateva surprize... Sunt riscurile meseriei! Dar in comparatie cu lucrurile bune pe care le-ati primit, nu merita pentru acestea sa nu aveti incredere. Intr-o lada de pere sau fructe sunt totdeauna cateva care sunt stricate, si pentru aceasta merita sa aruncam toata lada? Printre cei carora le-am aratat incredere, sunt unii care mi-au facut mult rau. Da, dar sunt si mai multi care sunt aici pentru a-mi reda increderea insutit.

Toti cei care nu au inteles rolul magic al increderii sunt prudenti, inchisi rezervati, banuitori, si trec ca inteligenti. Evident, nimeni nu-i va musca poate, dar nimeni nu-i va iubi. Atunci, nu merita sa fii putin muscat,

impuns, dar pentru a avea in final intreaga lume de partea ta? Poate ca unii nu vor fi la inaltimea increderii voastre si va vor trada... Cui o sa-i spuneti? Dar, sub pretextul ca unii oameni sunt slabi, egoisti, necinstiti, ingrati, trebuie sa-i dispretuim si sa-i respingem, pe toti ceilalti, definitiv? Ei nu, nu este o filozofie buna.

Daca oamenii ar cunoaste legile magice, in ciuda nenorocirilor, in ciuda accidentelor, in ciuda rautatilor si tradarilor, ei ar continua sa aiba incredere, sa-i lumineze pe altii, sa-i ajute, sa le deschida comorile intregii naturi. Pentru ca, intr-o zi, toate creaturile care le-au facut rau vor plange cu lacrimi amare dandu-si seama ca erau pe cale sa masacreze pe cel mai mare binefacator al lor. Da, atunci cand se vor vedea cat de josnice au fost, nu vor mai sti unde sa se ascunda pentru a plange. Cand am inteles acestea, am ales increderea, dragostea si rabdarea, iar pe toti acei care nu se gandesc decat cum sa-mi sape mormantul incec sa-i suport si continui sa le dau tot ceea ce am mai bun.

In realitate, nu exista o fiinta mai cruda decat un Initiat, pentru ca el a gasit cea mai teribila razbunare. El isi spune: "Toti ceilalti se razbuna cu critici, acuzatii, arme, dar acestea nu sunt eficace. Nu te razbuni cu adevarat pe inamicii tai cautand sa le faci rau, ci continuand sa-i luminezi sa-i hranesti, pentru ca intr-o zi, cand vor intelege ca au fost marsavi si ingrati, nu vor mai sti cum sa se scuze si sa-si repare greselile."

Eu am decis o data pentru totdeauna sa nu ma ocup de ceea ce fac oamenii. Ma gandesc ca altii, cei ce i-au trimis pe pamant au stiut ce trebuie facut cu ei. Eu nu sunt un judecator si imi fac numai treaba mea. Voi, daca vreti, ocupati-va de tot ceea ce este inferior si negativ in altii, si veti vedea rezultatele! In acest timp, eu ma ocup de fiinta voastra superioara, de Divinitatea care este in voi: vreau sa o eliberez, sa o hranesc si astfel voi castiga intr-o zi intreg Cerul. Da, am o intreaga stiinta in cap. Daca nu o aveam, as fi facut si eu la fel ca toata lumea. Dar gratie cunostintelor mele, gratie acestei lumini pe care mi-a dat-o Dumnezeu, incerc sa beneficiez de tot ce exista mai minunat. De ce nu v-ati decide sa faceti ca mine?